

“ALL RIGHT NOW WAS EEN EENMALIG NUMMER”

Interview Simon Kirke (Free & Bad Company) – 5 januari 2017

In 1968 werd de Britse band Free door vier jonge muzikanten opgericht: zanger Paul Rodgers (18), gitarist Paul Kossoff (17), bassist Andy Fraser (15) en drummer Simon Kirke (18). Hoewel de band niet lang zou bestaan hebben de tieners met de internationale hitsingle *All Right Now* wel één van de bekendste rocknummers ooit achtergelaten. Hoewel het nummer in Engeland (2e plek) en in Amerika (4e plek) niet bovenaan de hitlijst eindigde, lukte dat in een aantal andere landen (waaronder Nederland) wel. Kort nadat Free in 1973 definitief uit elkaar viel zagen we Paul Rodgers en Simon Kirke weer snel terug in Bad Company, de band die met *Bad Company*, *Can't Get Enough* en *Feel Like Makin' Love* een reeks aan rockhits heeft geproduceerd. Drummer Simon Kirke heeft de hoogtijdagen van zowel Free als Bad Company meegemaakt. Hoe kijkt hij op die periode terug? En waarom heeft hij als jonge tiener eigenlijk besloten om te gaan drummen?

Tekst: Godfried Nevels

Dit jaar was je met Bad Company (en Joe Walsh) aan het touren. Hoe voelde het om na al die jaren weer met de band op het podium te staan?

“Het is altijd leuk om met Bad Company op te treden. We spelen zo goed samen. Ik geloof echt dat Paul beter zingt dan ooit en vond het heerlijk om te drummen. Onze nummers zijn klassiekers. Soms lijkt het alsof ze zichzelf spelen!”

Je hebt een paar keer met Ringo Starr's All Star Band opgetreden. Hoe was het om samen met één van je muzikale jeugdhelden op het podium te staan?

“Het was geweldig om met Ringo te spelen. Niet alleen omdat hij een grote invloed voor mij was maar ook omdat ik daardoor de kans kreeg om met een aantal fantastische muzikanten samen te werken: Jack Bruce, Peter Frampton, Gary Brooker, Todd Rundgren en Dave Edmunds.”

Waarom ben je op jonge leeftijd begonnen met drummen en wat waren toen je muzikale invloeden?

“Ik keek naar een programma op tv met de naam *All that Jazz*, waarop veel *big band swing music* te zien en te horen was. Ik was meteen gefascineerd door de drummer. *Don't know why but a seed was sown that night*. Ongeveer zes maanden voordat ik mijn eerste *snare drum* kreeg sneed ik een paar stokken uit een haag en begon ik op potten en boeken te slaan. Ik had eigenlijk geen invloeden, totdat ik de Beatles hoorde. The Shadows en de vroege Elvis waren toen ook best cool. Later werd ik een enorme Stax- en Tamla Motown-fan.”

“Ik was heel verbaasd dat het zo'n grote internationale hit werd”

Je had vroeger met je ouders de afspraak gemaakt dat je het drummen twee jaar de tijd zou geven en, als dat verder tot niets zou leiden, je dan zou gaan studeren. Net op tijd kwam je in Black Cat Bones terecht. Waarom besloot je die band na zes maanden te verlaten?

“Ik ben samen met [gitarist] Paul Kossoff bandlid van Black Cat Bones geworden. Zes maanden later zei Paul tegen mij dat hij een goeie zanger had ontmoet die een nieuwe band wilde beginnen. Die zanger was Paul Rodgers. We wilden originele nummers doen. Niet dezelfde standaard bluessongs die iedereen toen deed.”

All Right Now werd in januari 1970 opgenomen in de London Trident and Island Studios. Hoe werd dat nummer geschreven en opgenomen?

“All Right Now is eigenlijk tijdens een slecht optreden ontstaan. Onze nummers waren toen medium tempo en heel bluesy. We hadden een iets meer uptempo en vrolijker nummer nodig. Paul Rodgers en Andy Fraser kwamen toen met All Right Now. We speelden het een paar maanden live voordat we het in 1970 opnamen. Volgens mij hebben we de vijfde take gebruikt.”

Was je verrast door het international success van All Right Now?

“Ik was heel verbaasd dat het zo’n grote internationale hit werd. Toen de opnames waren afgerond wisten we allemaal dat het iets speciaals was. We lieten het nummer aan onze manager Chris Blackwell horen. Nadat het nummer was afgelopen riep hij gelijk: *dit is een hit!*”

“We waren nog jong en waren maar vier jaar bij elkaar”

Voelde je na de single All Right Now en het album Fire and Water druk om hetzelfde succes te moeten halen? En hoe ben je daarmee omgegaan?

“Het werd een tweesnijdend zwaard voor ons: Island Records wilde weer een hit van ons, terwijl dat voor ons een onmogelijke opgave was. We waren geen popband. We waren als band nog steeds aan het groeien en onze roots lag voornamelijk in de blues. All Right Now was een eenmalig nummer... Ook waren we nog erg jong. Na het gebrek aan succes van ons daaropvolgende album en single (Highway en The Stealer) gingen we uit elkaar.”

In 1976 overleed Paul Kossoff onverwacht op 25-jarige leeftijd. Hoe herinner je hem als mens en als muzikant?

“Paul Kossoff was een geweldige gitarist maar had een verslavende persoonlijkheid. Toen hij een tiener was nam hij al speed... Hij was een eigenwijs ventje maar kon het met zijn gitaarspel waarmaken. Hij aanbad Paul Rogers en was er kapot van toen de band uit elkaar viel. Hij is daar eigenlijk nooit van hersteld.”

Zowel Free als Bad Company hebben een soortgelijke stijl/sound. Wat is volgens jou het grootste verschil tussen beide bands?

“Ik denk dat het verschil tussen beide bands is dat Free meer rauwe emotie had. We waren nog jong en waren maar vier jaar bij elkaar. *We wore our hearts in our sleeves...* Bad Company was niet zo onrustig. Het was eigenlijk veel leuker om daarbij betrokken te zijn. Het ademde gemakkelijker...”

Door de jaren heen heb je met bekende muzikanten als Chuck Berry, Eric Clapton, Keith Richards gespeeld. Welke muzikale samenwerking was het meest bijzonder voor jou en waarom?

“Dat is een moeilijke vraag. Ik vond het geweldig om met Ron Wood te spelen. *Such a fun guy to be around.* Wilson Pickett was zo’n inspirerende zanger. Eén van mijn idolen en zo makkelijk om mee samen te werken... Bo Diddley ook.”

In februari 2017 komt je nieuwe album All Because Of You uit. Wat kunnen we daar van verwachten?

“Mijn album laat een groot aantal invloeden horen. Country, gospel, rock en blues. Ik heb geen voorkeur voor een specifiek genre maar dit gaf mij de gelegenheid om te zingen – wat ik graag wilde doen – en mijn *songwriting* te verbeteren. Ook werkte ik met een aantal behoorlijk goede jongens samen: Rib Taube uit New York en Mark Barnowski uit Nashville. Art Hays heeft in *Meltdown in Madison* de mooiste sax-solo ooit gespeeld. *And finally the superb Warren Haynes played one of the greatest 4 bar guitar solos ever...*”

Naast de muziek ben je ook actief voor Road Recovery, een organisatie die jongeren helpt om van hun

verslaving af te komen. Hoe ben je daarbij betrokken geraakt?

“Een tijdje geleden ben ik gestopt met drank en drugs en werken met Road Recovery helpt mij om clean te blijven. We helpen voornamelijk jongeren. Sommigen halen het, anderen niet. Dat is de aard van verslaving. Maar we wijzen hen tenminste wel in de goede richting.”

© Godfried Nevels